

sætte deres Kontingenter op, og at Statens og Kommunernes Udgifter som Følge deraf bliver tilsvarende større. Jeg siger, det er rigtigt ud fra det ærede Medlems og Regeringens Synspunkt. Men herefter er det da afgjort, at dette Forslag efter Venstres egen Opfattelse ikke bringer en Besparelse paa 10 Mill. Kr., men kun en Besparelse paa 6 Mill. Kr.

Hertil maa jeg føje en Ting, som det ogsaa er værd at lægge Mærke til, nemlig at naar Ministeriet er kommet op paa det Tal, som er nævnt, er Ministeriet kun kommet til det gennem en Beregning, der forudsætter en Arbejdsløshed af det nuværende Omfang, en Arbejdsløshed paa 92 000, og som altsaa forudsætter meget større Tilskud fra Statens og Kommunernes Side til den ekstraordinære Understøttelse, end det vil være normalt og gennemsnitligt op gennem Aarene. Hvis Ministeriet, i Stedet for at gaa ud fra den nuværende Tilstand med Hensyn til Arbejdsløsheden, gaar ud fra den gennemsnitlige Arbejdsløshed gennem Aarene, vil Besparelserne ikke blive 10 Mill. Kr., men kun 7, og da det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har nedskaaet Besparelsen paa den forsikringsmæssige Side af Forslaget fra 2 Mill. Kr. til en Forøgelse paa 2 Mill. Kr., vil det med andre Ord sige, at denne Lov ikke bringer en Besparelse paa 10 Mill. Kr., men under normale Forhold kun en Besparelse paa 3 Mill. Kr. Hertil kommer det, som man ikke kan lade ude af Betragtning, og som det ærede Medlem Hr. Sven var inde paa, nemlig, at bortkaster man den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, vil det i mangfoldige Tilfælde have den Virkning, at Kommunerne vil faa forøgede Udgifter til Hjelpekasse- og Fattigunderstøttelse. Efter den Opfattelse, der er fremkommet fra Venstres Ordførers Side, er det derfor en overordentlig problematisk Spareforanstaltning, man her er inde paa.

Jeg tror, de Besparelser, der ved dette Lovforslag kan gennemføres, maa gennemføres paa en lidt anden Maade, og det skal jeg komme til, idet jeg vender mig til det tredje Afsnit i Lovforslaget: Afsnittet om Arbejdsløshedsfonden. Jeg kan ikke sige andet, end at, da jeg læste dette Afsnit og alt, hvad deri staar om den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, fik jeg egent-

lig ondt af den højtærede Indenrigsminister. Denne Arbejdsløshedsfond, som har til Op-gave at opspare i de bedre Tider til Hjælp i de store Krisetider, var netop den højtærede Indenrigsministers store Indsats ved Loven af 1921, en Indsats, som jeg for min Del altid har anerkendt. Jeg erindrer endnu, hvorledes den højtærede Minister i 1921 i Bemærkningerne til Lovforslaget sagde, at ved Oprettelsen af en saadan Krise-fond har man ment, at der vil kunne dannes et fast Grundlag for en *varig* Ordning med Hensyn til de særlige Krav, der under ekstraordinær Arbejdsløshed stilles til Samfundet om Forsorg for de arbejdsløse. Et andet Sted i Bemærkningerne siger Ministeren, at det er en Ordning, som skulde kunne virke saavel under den forhaanden-værende Krise som under senere indtrædende Kriser. Her i Tinget bebrejdedes det baade af Ministeren og af Partiet Venstres Ordfører den tidligere radikale Regering, at den ikke langt tidligere havde skabt en saadan Fond til at bære de ekstraordinære Understøttelser i Krisetider. Og selv naar vi kommer længere frem i Tiden, til 1923 —24, da denne Lov var til Revision, ser vi, at Ministeren oppe i Landstinget — i Anledning af, at det konservative Folkeparti havde rejst Spørgsmaalet om at slette den ekstraordinære Understøttelse, og man derefter igen var gaaet bort derfra i Udvalget, men var kommet tilbage til Landstinget med Forslag om Bibeholdelse af den ekstraordinære Understøttelse — ligesom aandede lettet op, og han udbryder: Jeg nærede i og for sig ikke nogen som helst Frygt for, at de Ønsker, der fremkom fra adskillige Sider om Fjernelse af de ekstraordinære Understøttelser, skulde virkeliggøres. Jeg har ogsaa i Tiden siden 1921 paa mange Møder ude i Landet, hvor jeg har deltaget sammen med den højtærede Indenrigsminister, hørt ham give Udtryk for det Fremsyn, han viste, da han oprettede Arbejdsløshedsfonden, saaledes at Midler altid herved var sikret i svære Tider til Fyldestgørelse af Kravene om Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Herefter er der ikke Tvivl om, at den højtærede Minister har bundet sig saa stærkt til den af ham skabte Lovgivning og prist den saa meget, at det er umuligt, at han har kunnet ønske at ødelægge den. Fonden